

ЧАЕС — Славутичу

Пам'ятаємо...

Чорнобильські мавки

НОВИНИ ЧАЕС

17 липня 2020 | №13 (1483)

Офіційна газета ДСП «Чорнобильська АЕС»

ДІЯРУ: обстеження ЧАЕС

На ЧАЕС проходить інспекційне обстеження, яке проводить Державна інспекція ядерного регулювання України.

Мета обстеження — перевірити, чи може Чорнобильська АЕС експлуатувати у дослідно-промисловому режимі ПК-1 НБК з дотриманням вимог ядерної та радіаційної безпеки.

Висновок перевірки варто очікувати наприкінці липня початку серпня цього року.

Асамблея донорів Рахунку ядерної безпеки відзначила прогрес у реалізації проєктів на промисловому майданчику ЧАЕС

7 липня 2020 у режимі онлайн-конференції відбулося щорічне засідання Асамблеї Рахунку ядерної безпеки, в якому взяла участь українська делегація, що складалася з представників Кабінету Міністрів України, Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України, Державного агентства з управління зоною відчуження України, Державної інспекції ядерного регулювання України, ДСП ЧАЕС та інших представників урядової делегації.

На засіданні було заслухано інформацію про хід робіт з міжнародних проєктів, що реалізуються на промисловому майданчику ЧАЕС: «Тимчасове сховище відпрацьованого ядерного палива» та «Новий безпечний конфаймент».

Виконувач обов'язків генерального директора ДСП ЧАЕС Володимир Песков поінформував донорів про успішну експлуатацію заводу з переробки рідких

радіоактивних відходів, який також було побудовано за підтримки донорів Рахунку ядерної безпеки.

Представники країн-донорів відзна-

чили прогрес у реалізації проєктів, висловили сподівання на успішне завершення будівництва СВЯП-2 та готовність і в подальшому надавати необхідну підтримку Україні.

Соціально-виробнича оперативна нарада: коротко про важливе

У рамках соціально-виробничої наради, яка відбулася на Чорнобильській АЕС 9 липня за участю міського голови Славутича Юрія Фомічева та голови Державного агентства з управління зоною відчуження Сергія Калашника, окрім суто виробничих питань роботи станції, було обговорено низку проблем, пов'язаних із зміною державного органа управління ЧАЕС та можливою передачею Славутича у адміністративне підпорядкування Чернігівській області.

Так, голова ДАЗВ Сергій Калашник розповів про поточну ситуацію на підприємствах зони відчуження, а також вручив подяки від ДАЗВ та ДСНС України низці працівників ЧАЕС, які відзначилися під час гасіння пожеж навесні 2020 року. Подяки отримали Наталія Бриль, Алла Верхольотова, Тетяна Гаврилова, Дмитро Головченко, Севара Ісмаїлова, Лариса Коваленко, Ольга Тюріна (цех радіаційної безпеки), Павло Скирта, Олександр Красноталь, Ігор Слюта, Владислав Ігнатенко, Костянтин Лабуза (транспортний цех), Віктор Бондаренко (цех зняття з експлуатації), Валентин Гейко (керівництво).

Юрій Фомічев повідомив про заходи, які виконала міська влада заради того, щоб в результаті адміністративно-територіальної реформи Славутич не було віднесено до Чернігівської області, оскільки це може вкрай негативно вплинути на рівень життя й умови проживання усіх містян через втрату лівової частки бюджетних надходжень, зокрема, від ЧАЕС.

Звернення до депутатів Верховної Ради дало свої результати: на засіданні Комітету з питань організації державної влади, місцевого самоврядування, регіонального розвитку, містобудування депутати підтримали пропозицію місцевого самоврядування залишити місто Славутич у складі Київської області.

Про долю міста із зупиненою АЕС

На початку 2000-х у Славутичі було дуже модним слово «диверсифікація». Тоді вважалося, що зовсім скоро місто змінить свій «атомний» статус, працівники зупиненої ЧАЕС будуть перенавчені іншим спеціальностям.

Проте, згодом стало зрозумілим, що дані ідеї є помилковими: на промисловому майданчику станції ще багато років буде чимало роботи саме для атомників, Чорнобильська АЕС протягом тривалого часу залишиться головним платником податків, тому розвиток ЧАЕС — це розвиток Славутича.

9 липня на пленарному засіданні Славутицької міської ради начальник відділу стратегічного планування ДСП ЧАЕС Дмитро Стельмах презентував «Стратегічний план розвитку ЧАЕС-Славутич», що стане частиною «Стратегічного плану розвитку міста Славутича до 2025 року». Метою плану є використання інфраструктури й персоналу ДСП ЧАЕС для вирішення проблем безпеки атомної галузі, поводження з радіоактивними відходами (РАВ) та радіоактивними матеріалами (РМ), а також економії бюджетних коштів шляхом створення інноваційних проектів.

Дмитро СТЕЛЬМАХ наголосив:

- Якщо окреслити нашу стратегію дуже коротко, то Чорнобильська АЕС має стати національним оператором із зняття з експлуатації АЕС України. Насправді, ми маємо значний досвід, підготовлений персонал та розуміння, як це треба робити, а також необхідну інфраструктуру. І головне — ще в 2001 році держава визначила статус ЧАЕС як підприємства, призначеного для зняття з експлуатації українських АЕС. Є відповідна постанова, є статут ЧАЕС, де все це прописано.

На жаль, наразі ЧАЕС та НАЕК «Енергоатом» перебувають в різних міністерствах, що створює штучні бар'єри. Проте, з допомогою місцевого самоуправління ми сподіваємося ці бар'єри подолати й залучити кошти, які відраховуються діючими АЕС до фонду зняття з експлуатації, щоб вже зараз готуватися до процесу стосовно всіх атомних

Створення державного підприємства зі зняття з експлуатації АЕС України зі статусом "оператора" згідно з Законом України "Про дозвільну діяльність у сфері використання ядерної енергії"

енергоблоків АЕС України.

Коли в 2000 році було зупинено останній з діючих блоків ЧАЕС, ані інфраструктура станції, ані персонал, ані, власне, керівництво, не були готовими до того, що нам дійсно доведеться знімати станцію з експлуатації. Ми змарнували десять років, щоб ментально і технічно підготуватися до виконання цього завдання. Та ж «хвороба» сьогодні спостерігається і на решті АЕС України.

В дирекції НАЕК «Енергоатом» немає жодного фахівця, на якого покладено відповідальність за підготовку до процесу зняття блоків з експлуатації. Зняттям з експлуатації на станціях, які входять до НАЕК, займаються підрозділи, на яких також покладено функції продовження ресурсу, тобто наявним є конфлікт інтересів. Фонд зняття з експлуатації, де власне і мають акумулюватися відповідні кошти, не переглядався з 2005 року.

А тепер давайте порахуємо. За останні 20 років з бюджету України було виділено близько 600 млн. євро на зняття з експлуатації ЧАЕС. Ще 600 млн. було надано коштом матеріально-технічної допомоги.

Водночас, щорічно НАЕК виділяє 256 мільйонів гривень до фонду зняття з експлуатації 15 діючих українських енергоблоків. Зрозуміло, що на ці гроші неможливо виконати дане завдання. НАЕК «Енергоатом» не зацікавлений ані в акумулюванні даних коштів у фонд, ані в самому процесі зняття блоків з експлуатації. Тому наше головне завдання — стати національним оператором у знятті блоків АЕС з експлуатації.

Що отримає в результаті реалізації даного плану Славутич, зрозуміло. Але й Україні як державі це має бути вигідно з наступних міркувань:

- нарешті з'явиться централізоване супроводження зняття з експлуатації АЕС України та, в перспективі, європейських АЕС;

- буде напрацьована єдина концепція зняття з експлуатації українських АЕС;

- відбудеться оцінка вартості зняття з експлуатації та реальні розрахунки вкладень до фонду зняття з експлуатації;

- можна буде виконувати саме цільове навчання персоналу, необхідного на тих чи інших етапах зняття блоків з експлуатації.

Що важливо: певна навчальна і технічна база на ЧАЕС вже є.

Звичайно, — підкреслив Дмитро Стельмах, — для цього мають відповідним чином бути проаналізовані законодавство України, краща світова практика, внесено зміни до законів та нормативних актів. Насамперед, потрібно прийняти постанову КМУ про створення відповідного підрозділу (підприємства), але без передачі ДСП ЧАЕС в енергетичну галузь — Міністерство енергетики — ця робота виявиться марною.

Другим напрямком діяльності має стати розвиток Комплексу з поводження з радіоактивними матеріалами (РМ) на базі інфраструктури ДСП ЧАЕС. На діючих АЕС України існує потреба у переробці всіх видів РАВ (включаючи сольовий плав) та поводженні з ними до передачі на захоронення до ЦППРВ. Також є необхідність у ліквідації аварійних сховищ «Радон» (наприклад, в Пирогові).

Виконання цього пункту плану створює можливість централізації поводження з РАВ в Україні, зменшення витрат на поводження з ними та екологічних ризиків радіаційно небезпечних об'єктів.

На тлі даної складової Плану, особливого значення набуває розширення та

Створення інженерного центру з розробки програм, нормативних документів сфери використання ядерної енергії та підготовки фахівців зі зняття з експлуатації АЕС, поводження з РАВ та ВЯП, дозиметрії

Технічна база НТЦ складається з 3 корпусів (два з яких знаходяться на проммайданчику ДСП ЧАЕС), до складу яких входить 17 лекційних аудиторій, 3 комп'ютерних класи з можливістю одночасного навчання 340 осіб. Також НТЦ має гуртожиток на 109 місць. Навчальний центр укомплектований висококваліфікованим інструкторсько-викладацьким персоналом, які мають великий досвід практичної роботи по експлуатації та зняття з експлуатації АЕС, поводження з РАВ.

заповнення замовленнями підприємства з виробництва та експлуатації контейнерного парку для атомної галузі та поводження з РМ. Потужностей діючого комплексу з виробництва бочок і контейнерів сьогодні вже не вистачає. Є потреба у розширенні виробництва уніфікованих контейнерів для РАВ, а також у створенні, сертифікації і виробництві національного контейнера для ВЯП за технологією ХОЛТЕК.

Звичайно, реалізація даної ідеї несе значні економічні вигоди, зокрема, зниження витрат на централізоване поводження з РАВ в Україні, усунення залежності від США та РФ в галузі поводження з ВЯП, зокрема й за рахунок використання українських витратних матеріалів (цемент, метал, щебінь) та робочої сили.

Йдеться в Стратегічному плані й про створення Інжинірингового центру з розробки програм, нормативних документів, та технологій у сфері використання ядерної енергії та підготовки фахівців у знятті з експлуатації АЕС, поводження з РАВ та ВЯП, дозиметрії.

Чому це потрібно? Насамперед, тому, що на сьогодні в Україні відсутня працююча законодавчо-нормативна база щодо зняття АЕС з експлуатації та поводження з ВЯП, РАВ, та РМ.

Створення подібного центру забезпечить збереження та розповсюдження унікальних знань із зняття з експлуатації та поводження з РАВ, забезпечить промисловість України фахівцями дефіцитних спеціальностей, гармонізує нормативно-правові акти України із стандартами ЄС та МАГАТЕ.

Окрім того, це вихід на міжнародний ринок інжинірингових послуг, про що сьогодні Україна може лише мріяти,

Комплекс з поводження з РМ на базі інфраструктури ДСП ЧАЕС

Існуюча інфраструктура для поводження з РАВ

Установки по поводженню з РМ що створюються

хоча має величезний, але невикористаний потенціал.

Планом також передбачено створення полігону з будівництва та використання малих модульних реакторів (ММР) — такої собі Славутиської АЕС.

Даний проєкт дає безліч користі: забезпечення надійного електропостачання ядерних установок і об'єктів для поводження з РАВ та ВЯП в зоні відчуження, участь в режимі «маневрування» енергосистеми, повторне використання майданчика ЧАЕС у рамках цікавого міжнародного інвестиційного проєкту.

Нічого фантастичного в цій ідеї немає, адже існують розробки приватних американських та корейських компаній, які знаходяться в проєктній стадії запуску, а на майданчику ЧАЕС в наявності відповідна інфраструктура.

Проте, в Україні наразі відсутня відпрацьована на практиці технологія будівництва та розміщення модульних реакторів, хоча й зрозуміло, що пройде зовсім небагато часу — і подібні модулі можуть стати найбільш пріоритетним напрямком розвитку енергетики.

Маючи підготовлений майданчик з інфраструктурою, та ще й в зоні відчуження, яка не зможе використовуватися за іншим господарчим призначенням дуже тривалий проміжок часу,

Науковий хаб в м.Славутич

В м. Славутич існує Чорнобильський центр, який має власну наукову інфраструктуру, великий досвід з підтримки зняття з експлуатації та перетворення об'єкту "Укриття" на екологічно безпечну споруду. На базі Чорнобильського центру необхідно створити науковий хаб у м.Славутич.

В Чорнобильському центрі:
68% співробітників мають вищу освіту
13,6% — мають наукові ступені

буде недалекоглядно не використати його з користю для економіки країни.

Окрім згаданого вище, серед запропонованого ЧАЕС плану є й пропозиції створення енергетичного кластеру Чорнобильської АЕС загальною потужністю в 1,2 ГВт (СЕС, ВЕС, ТЕС, ГПС, ТЕС на біомасі, сховища енергії — акумуляторні станції), і Науковий хаб в м. Славутич, і Національний центр з реабілітації постраждалих від аварії на ЧАЕС, і будівництво та введення в експлуатацію промислового, медичного та дослідницького реактора.

Передбачає план також створення Науково-виробничого комплексу з виробництва та утилізації акумуляторних та сонячних батарей, відсутність якого є однією з вже перезрілих проблем України.

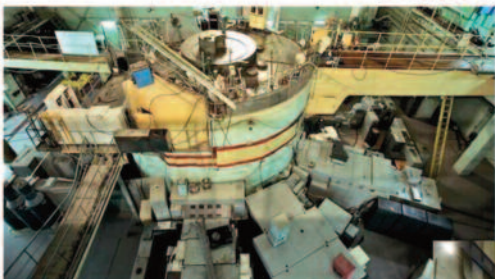
Розробники Плану пропонують і логічне рішення проблеми відірваності Славутича від Києва та промислового майданчика ЧАЕС. Йдеться про будівництво моста через київське водосховище та сухопутної дороги в обхід території республіки Білорусь. Реалізація цього не дешевого, але амбітного, в гарному сенсі цього слова, проєкту дасть можливість спростити логістику доступу персоналу до ядерних об'єктів в зоні відчуження зі Славутича, виключає рух територією іншої держави.

Окрім того, це сприятиме розвитку інфраструктури депресивних територій України, перенаправленню вантажно-пасажирського потоку повз м. Київ і дасть ще чималу користь як нашому регіону, так і центру країни.

Офіс громадських ініціатив Славутича розмістив для обговорення матеріали презентації на своїй сторінці в фейсбуці. Отже, детальніше з матеріалами презентації ви можете ознайомитися за посиланням:

https://www.facebook.com/pg/officeslavutych/photos/?tab=album&album_id=936318863554188

Будівництво та введення в експлуатацію промислового, медичного та дослідницького реактора

Задачі реактора:

- виробництво ізоотопів для потреб медицини, дефектоскопії, сільського господарства, електроніки, харчової промисловості, науки.
- прикладні наукові завдання;
- теплова енергія для опалення.

Олена Семашко та її проєкт совісті

Як працює журналіст? Пише статті, новини, есе, знімає фільми, знаходить та систематизує інформацію, робить документальні стрічки, газети, радіопередачі. І зазвичай сам при цьому залишається за кадром — робота у нього така. Розповідають про цю роботу теж не часто — ну, хіба що до професійного свята. Або тоді, коли журналіста більше немає, і раптом виявляється що на місці звичного інформаційного світопорядку виникла порожнеча.

5 липня пішла з життя наша колега, журналіст і просто гарна людина — провідний фахівець групи із зв'язків з громадськістю та пресою відділу міжнародного співробітництва та інформації Олена Семашко. Пішла в день свого народження, з якоюсь містичною точністю завершивши нетривалий життєвий цикл, відпущений їй долею, — всього 53 три роки. Надто мало для людини, яка дуже любила життя.

Славутицьке міське телебачення з його незабутніми програмами «Новини культури» та «А у нас во дворі...» — це вона, Олена Семашко. Молодіжна редакція СлавТВ — також вона, і без неї не було б в інформаційному просторі України десятків яскравих журналістських імен.

Переважна більшість телепрограм ЧАЕС на місцевому телебаченні, на сайті ЧАЕС, на станційному ютуб-каналі — це її журналістський доробок, при чому їй вдавалося якимось дивним чином розповідати про складне дуже просто, так, щоб зрозумів глядач, який зовсім не обізнаний в атомній енергетиці.

Але офіційної інформаційної платформи їй було замало. «Надто багато цікавої, але не зовсім виробничої інформації у нас залишається в архівах, які ніхто й ніколи не побачить», — одного разу заявила вона — і створила особистий канал інформації.

Іншого разу, шукаючи якусь інформацію в інтернеті, вона наштотхнула

на блог, де поширювалися безглузді але пафосні відомості про ЧАЕС, аварію та ліквідацію її наслідків. З тиждень Олена невтомно цитувала «перли» з цього блогу, а потім ... створила власний блог, де дуже професійно розповідала про атомну енергетику в цілому, та Чорнобиль зокрема.

У квітні 2020-го, коли увесь світ, в переважній своїй більшості, сидів на карантині, Олена завершила останню, восьму серію документального циклу «Хроніка аварії на 4 блоці ЧАЕС».

Фільм цей унікальний, насамперед тим, що це перша і єдина в світі стрічка, побудована виключно на спогадах людей, які працювали на промисловому майданчику станції протягом першого тижня аварії і, відтак, бачили всі події на власні очі і склали про них власну думку. Що найцінніше в цьому фільмі — це відсутність художньої вигадки і будь-якого ідеоло-

гічного авторського редагування думки його героїв.

Перша серія фільму вийшла до глядача в квітні 2016 року — до 30-х роковин аварії. Власне, як це нерідко буває, початковий задум в процесі реалізації зазнав кардинальних змін.

Півгодинна програма, в якій передбачалося зібрати розповіді безпосередніх учасників ліквідації, практично на етапі збору фактичного матеріалу переросла до розмірів багатосерійної документальної стрічки.

Сама Олена Семашко розповідала про цю роботу так: «...В якийсь момент розмов з людьми набралось стільки, що я зрозуміла: по-перше, їх треба систематизувати хронологічно, а по-друге, що 26 квітня все, власне, лише розпочалося. Аварія — це не кінець події, навпаки, вона — лише початок відрізка довжиною зараз вже в тридцять чотири роки.

Ми практично по секундах знаємо, як розвивалися події, які призвели до аварії, ми посекундно знаємо, як розвивалася сама аварія. Але ми значно гірше знаємо про те, що саме робилося в ніч аварії, щоб вже зараз, в перші хвилини мінімізувати наслідки того, що сталося.

Я хочу, щоб глядачі фільму зрозуміли: так, пожежні виконали свою роботу — збили пожежу з даху блоків та машинного залу. Все решта робили працівники ЧАЕС. Вони зупиняли блоки, причому робили це так, щоб обладнання і системи могли бути законсервовані, потім розконсервовані і введені в експлуатацію.

Існує певна інформаційна прірва: начебто аварію скоїли одні люди, які миттєво кудись розбіглися, а інші прийшли невідомо звідки й почали рятувати станцію. Цю прірву треба долати. Тому що не було ніяких нових героїв, які зупинили ЧАЕС, законсервовували блоки, а потім їх відновили».

Фільм вийшов надзвичайно чесний. Це вища журналістська майстерність, якою сьогодні володіють небагато журналістів — «вимкнути» своє внутрішнє, дуже особисте бачення добре відомих подій і повністю викласти думку співрозмовника, нехай навіть дуже спірну, але водночас перевірити всі свідчення на фактаж і відповідність хронології подій.

Фільм вийшов надзвичайно людським, тому що всі співрозмовники Олени Семашко розповідали про великі епічні для світу події, переглядаючи їх через призму власних родин й долі.

Свій фільм Олена називала «Проектом совісті»: «Мені й досі муляє, що не вдалося поговорити з багатьма ліквідаторами — і вже й не вдасться, адже люди пішли з життя або виїхали, і їх не знайти, не доїхати до них. Є взагалі багато невідкритих сторінок подій 1986 року, зокрема, про реакцію людей за межами залізної завіси — про це взагалі практично ніде й не згадувалося. Не хотілося б дійсно високих слів і пафосу, але наш проект — це свого роду проект совісті, і ми його продовжимо».

Продовження не сталося. Олена тижень мужньо боролася з наслідками інсульту. Друзі, знайомі й незнайомі люди! за дві доби зібрали чверть мільйона гривень їй на операцію, також встановивши своєрідний рекорд людяності.

«Ми встигли. Але не встигли лікарі», — написали в одному з численних публіків, через які друзі Олени повідомляли про її стан і збирали гроші на лікування. Точніше й не скажеш.

... Ні, вона не жила лише роботою. У неї було безліч інтересів, яким вона віддавалася так само завзято, як і роботі.

Вона займалася дайвінгом, обожнювала подорожі і спілкування, залюбки бралася за редактуру літературних доробків друзів.

Мало хто знав, що вона й сама багато писала — вірші в прозі, оповідання, есе. З її літературною спадщиною можна ознайомитися за посиланням: http://samlib.ru/s/semashko_e_w/

...Писати: «Вона була» нестерпно важко. Важко фізично. Кажуть, що людина жива, поки її пам'ятають. Ми плануємо подати документальний цикл «Хроніка аварії на 4 блоці ЧАЕС» на Перший Національний конкурс Kharkiv MeetDoc — нехай про Олену Семашко та про її роботу пам'ятає якомога більше людей.

Колектив ВМЦІ

Прип'ятські мавки — інтерв'ю з художницею, що пише картини про зону відчуження

Вологі після дощу зарості акацій та шипшини, тріскіт скла під ногами та зграя бродячих собак — в таких умовах проходила зйомка картин художниці-працівниці ЧАЕС Світлани Шкурко у закинутих прип'ятських пейзажах.

Декілька років назад Світлана помітила у собі талант художника і зовсім недавно написала серію картин, присвячену місцю, поряд з яким працює та яке відчуває — місту Прип'ять.

Нове життя відкриває нові сторони

— Історія моєї творчості незвичайна, оскільки я ніколи не ходила до художньої школи, не маю академічної освіти, не відвідувала жодних курсів чи майстер-класів, — так починає свою історію Світлана.

— Чотири роки тому у мене народився син, і декілька місяців по тому я купила полотно зі страшенним бажанням написати його портрет. У мене був один пензель і найдешевший набір масляних фарб. Портрет я написала на одному подиху, ніби у мені прорвало міцну греблю і натхнення захлестнуло мене нестримним потоком.

З того моменту я більше не можу жити без цієї частини свого світу. З кожною новою картиною я розвивалася і росла. Кожна була чимось новим, свого роду викликом для самої себе. Так я прийшла до того, що мені подобається пробувати щось різне, як в жанрах, так і в техніках. Хоча, мабуть, працювати над деталями — це моє улюблене.

Центр композиції — Прип'ять

Більшість картин, з якими фотографувалася Світлана у Прип'яті, були натхненні саме цим містом. У сюжетах показані діти з іграшками в протигазах, зруйнована атомна станція, понурий знак на в'їзді до міста та знамените колесо огляду.

— Ідея написати серію картин, присвячених Прип'яті, з'явилася раптово. Я прокинулася з чіткою картинкою в голові (мова йде про картину з мавками — авт.). Коли я поділилася цією ідеєю із знайомим, то побачила в його очах вогник та відгук, що означало одне — зачепило. Так я зрозуміла, що настав час реалізувати, творити та чіпляти своїми роботами.

Пів року пішло на створення семи картин. Спочатку вони готувалися до річниці аварії на ЧАЕС, але карантин зруйнував плани.

Зробити картини чорно-білими було першочерговим задумом. Мені здавалося це досить символічним, що у картинах немає кольору так само, як у

місті немає життя, однак при цьому в них є своя краса та енергетика.

Місто та його історії стали натхненням

— Думаю, на ці картини мене надихнуло все: від місця роботи, розташованого у Прип'яті, до людей, які були у щирому захваті від ідеї. Людей, які мене підштовхнули до цього і підтримали, які показували мені це місто, які розповідали, де вони жили ще малими дітьми чи водили свою дружину на побачення... все це резонує глибоко в душі.

Фотозйомку захотілося зробити після чергової екскурсії містом. Коли в черговому приміщенні по тілу побігли мурашки, захотілося саме цією сильною емоцією поділитися зі світом. Це місто заслуговує бачити, що воно надихає.

Чи будуть ще картини?

На питання, чи планує художниця продовжувати писати картини про зону відчуження, вона відповіла схвально, оскільки вважає, що ще далеко не все сказано і показано.

Саме тому, крім комерційної роботи художниці, вона продовжить писати картини, якими можна говорити з людьми та розповідати їм про проблеми світу, часу та її покоління.

МЕДИЧНА СТОРІНКА

СТАТИСТИЧНИЙ АНАЛІЗ роботи ПОЗ АПК-1 ДСП ЧАЕС за I півріччя 2020 року

Амбулаторний прийом — 1389 осіб.

Викликів зі швидкої медичної допомоги на робочі місця — 8 випадків.

Передзмінні медогляди оперативного персоналу — 6698 осіб.

Передрейсовий медогляд водіїв — 4743 особи.

Госпіталізація в стаціонари — 6 осіб.

Дообстеження за підсумками періодичних медичних огрядів — 8 осіб.

Робота за принципом «денного стаціонару» — 23 особи.

Виконання всіх видів процедур — 583.

Структура захворювань за зверненнями

I місце — гіпертонічна хвороба;
II місце — захворювання периферичної нервової системи;
III місце — запальні захворювання верхніх дихальних шляхів.

Загальна робота

Щодня проводиться перевірка якості приготування їжі в їдальнях № 19, АПК-1.

Медичними працівниками виконується супровід всіх робочих електропоїздів за маршрутом Славутич — Семиходи — Славутич.

Інформаційна робота та підвищення кваліфікації

Виступів на радіо «Імпульс» — 9 лекцій. Троє співробітників ПОЗ пройшли курси підвищення кваліфікації.

Важливо. У зв'язку з тим, що ДСП ЧАЕС близько трьох місяців, виконуючи карантинні заходи щодо COVID-19, перебувало в режимі простою і кількість персоналу на проммайданчику ЧАЕС в цей час була мінімальною, статистичні медичні показники першого півріччя не можна порівняти з аналогічними показниками минулих років в наслідок їх очевидної розбіжності.

Що треба знати про гіпотонію

Гіпотонія або гіпотензія — це зниження артеріального тиску нижче 90/60 мм рт.ст. Хронічно знижений артеріальний тиск називають артеріальною гіпотензією, а тимчасове зниження тиску — це гіпотонічний стан.

Ознаками зниження тиску є загальна слабкість, запаморочення, блідість шкірних покривів, підвищена втомлюваність, зниження працездатності, можливі болі в ділянці серця. Стан погіршується після недосипу, перевтоми, стресу, при гострих або загостренні хронічних захворювань.

Причинами виникнення гіпотензії можуть бути анемія, гіпотиреоз, недостатність надниркових залоз, вади серця, вагітність, прояви на тлі прийому препаратів для зниження артеріального тиску, діуретиків, антидепресантів, міорелаксантів, зневоднення, діарея, блювота, а також тепловий або сонячний удар.

Але зниження тиску може бути і миттєвим, наприклад, коли людина різко встає з ліжка (ортостатична гіпотензія). У цей момент у неї паморочиться голова, але це короточасний стан, яке минає через 2 хвилини.

Якщо у людини з нормальним тиском раптово він знизився (гостра гіпотонія), то потрібно терміново звернутися до медиків. Це може бути симптомом кровотечі, інфаркту міокарда, тромбоемболії легеневої артерії, аритмії, шоку, інтоксикації та гіпоглікемії при цукровому діабеті.

Що робити при зниженому тиску

Якщо для лікування високого тиску існують препарати, то для гіпотонії, на

жаль, таких ліків не існує.

Якщо у вас ніколи раніше не було зниженого тиску і раптом ви відчули ознаки гіпотонії, краще звернутися до лікаря. За гострої ситуації, коли зниження тиску супроводжується запамороченням, непритомним станом, необхідно викликати швидку допомогу.

Якщо зниження тиску відбувається на тлі перевтоми, тоді достатньо випити міцного чаю або кави і відпочити.

При хронічній гіпотензії зазвичай допомагають дотримання здорового способу життя та режиму праці й відпочинку, регулярні фізичні навантаження 30-40 хвилин на день в інтенсивному ритмі, прогулянки на свіжому повітрі, відмова від шкідливих звичок та повноцінний сон. Хороший ефект дає контрастний душ.

Для екстреного підняття тиску застосовують кофеїн, адреналін та інші препарати, але їх слід приймати тільки під наглядом лікаря, оскільки вони мають низку побічних ефектів.

Що робити, якщо тиск раптово знизився

- провітрити приміщення;
- розстебніть або зніміть верхній одяг;
- вмийтеся прохолодною водою;
- ляжте на спину, підклавши під ноги подушки;
- на лоб покладіть змочений в холодній воді рушник;
- випийте міцного солодкого чаю або кави;
- прогуляйтеся на свіжому повітрі, якщо немає запаморочення.

При гострій гіпотонії (запаморочення, непритомний стан) викликайте швидку допомогу.

Ukraine

NOW

ua

Газета: «Новини ЧАЕС». Засновник: ДСП ЧАЕС.

Газету засновано у 1995 році. Свідectво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації Кі №830 від 11 листопада 2004 року.

Дисклеймер: редакційна колегія може не поділяти точку зору авторів публікацій.

Відповідальний за випуск: Віталій Медвідь.
Над номером працювали: Майя Руденко, Дмитрій Корчак.

+380 4593 431 02 / m.rudenko@chnpp.gov.ua